

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 8 augusti 2006

Nr 687—692

INNEHÅLL

Nr		Sidan
687	Lag om ändring av lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem	2121
688	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om förhindrande av miljöförorening från fartyg	2124
689	Statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja, lätt brännolja och marin dieselbrännolja	2128
690	Handels- och industriministeriets förordning om saluföring av matpotatis	2132
691	Utrikesministeriets meddelande om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelser av rådets förordning om restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland	2134
692	Utrikesministeriets meddelande om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelser av rådets förordning om förlängning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar och om upphävande av förordning (EG) nr 798/2004	2135

Nr 687

Lag

om ändring av lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem

Given i Nådendal den 21 juli 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 februari 1999 om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem (165/1999) 1 § 2 mom., 4 § 1 och 2 mom., 9 § 1 mom., rubriken för 11 § samt 13 och 14 §,
av dem 9 § 1 mom. sådant det lyder i lag 228/2002 och 13 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, samt
fogas till 11 § nya 2 och 3 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Överföringen gäller pensionsrätt som en person har intjänat i arbetsavtals-, tjänste- eller annat anställningsförhållande eller på basis av företagareverksamhet med stöd av de lagar, det pensionsreglemente eller de pensionsstadgor som nämns i 8 § 4 mom. i lagen

om pension för arbetstagare (365/1961) sådant det lydde när lagen om pension för arbetstagare trädde i kraft, eller med stöd av lagen om pension för arbetstagare (395/2006).

4 §

Rätten till överföring och pensionsrätt som överförs

En person som avses i den personalför-

ordning som tillämpas på Europeiska gemenskapernas tjänstemän har enligt personalförordningen och denna lag rätt att till Europeiska gemenskapernas pensionssystem överföra pensionsrätt som avses i 1 § 2 mom.

Överföringen gäller pensionsrätt som den som är berättigad till överföring har intjänat fram till beräkningsdagen för överföringsbeloppet, justerad i enlighet med 96 § i lagen om pension för arbetstagare. Överföringen gäller också tilläggsförmåner enligt 11 § i lagen om pension för arbetstagare, sådan paragrafen lydde när lagen om pension för arbetstagare trädde i kraft, 11 § i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969), sådan paragrafen lydde när lagen 655/2000 trädde i kraft och 11 § i lagen om pension för företagare (468/1969), sådan paragrafen lydde när lagen 656/2000 trädde i kraft, med undantag för begravningsbidrag. Den pensionsrätt som överförs omfattar pensionsrättigheterna enligt de lagar, det pensionsreglemente och de pensionsstadgor som nämns i 8 § 4 mom. 3—5 och 7—9 punkten i lagen om pension för arbetstagare, sådana dessa lagrum lydde när lagen om pension för arbetstagare trädde i kraft, och enligt lagen om pension för arbetstagare samordnade och omvandlade så att de motsvarar rätt till pension vid 63 års ålder, i enlighet med vad som föreskrivs i ikraftträdandebestämmelserna i lagen om ändring av lagen om statens pensioner (679/2004) och i lagen om ändring av lagen om kommunala pensioner (713/2004).

9 §

Hur överföringen genomförs

Pensionsskyddscentralen meddelar beslut om det belopp som skall överföras till Europeiska gemenskaperna och som består av överföringsbeloppet och den ränta som enligt 6 § beräknas på det. Beslutet meddelas efter det att de beslut som avses i 7 § har vunnit laga kraft eller, om ansökan gjorts om undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut, efter det att besvärinstansen har gett sitt avgörande i saken.

11 §

Ändringssökande och undanröjande av beslut

Om ett i denna lag avsett beslut av en pensionsanstalt som gäller beloppet av pensionsrätten eller Pensionsskyddscentralens beslut som gäller den pensionsrätt som överförs och finansieringsandelarna grundar sig på en oriktig eller bristfällig utredning eller uppenbart står i strid med lag, kan försäkringsdomstolen på framställning av Pensionsskyddscentralen eller pensionsanstalten i fråga eller på ansökan av den som ansökt om överföring, efter att ha berett de övriga parterna tillfälle att bli hörda, undanröja beslutet och bestämma att ärendet skall behandlas på nytt.

Om ny utredning framkommer i ett ärende som gäller beviljande av förvägrad förmån eller utökande av redan beviljad förmån, skall Pensionsskyddscentralen eller pensionsanstalten i fråga pröva ärendet på nytt. Pensionsanstalten kan utan hinder av ett tidigare lagakraftvunnet beslut bevilja en förvägrad förmån eller utöka en redan beviljad förmån. Också besvärsnämnden och försäkringsdomstolen kan tillämpa motsvarande förfarande när de behandlar ärenden som gäller ändringssökande. I ett beslut som avses i detta moment får ändring sökas enligt 1 mom.

13 §

Återföringens rättsverkningar

På basis av återförd pensionsrätt har en person i tillämpliga delar rätt till pension enligt bestämmelserna om nya förmånstagare i 1 § 4 mom. i lagen om statens pensioner (280/1966), dock inte till ålderspension före 63 års ålder eller till förtida ålderspension före 62 års ålder. Vid bestämmandet av pension som beviljas på basis av återförd pensionsrätt räknas sådan återstående tid som avses i 5 a § i lagen om statens pensioner inte som till pension berättigande tid och när det gäller inkomster under återstående tid beaktas inte återföringsbeloppet.

14 §

Ändringssökande

Om en pensionstagare anser att den pension som på basis av detta kapitel har beviljats honom eller henne inte överensstämmer med denna lag, kan pensionstagaren söka ändring i beslutet eller ansöka om undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut så som bestäms i lagen om statens pensioner.

Nådendal den 21 juli 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Denna lag tillämpas på överföring och återföring av pensionsrätt, om beräkningsdagen för överföringsbeloppet eller återföringsdagen är den 1 januari 2005 eller därefter.

Med stöd av pensionsrätt som återförts före denna lags ikraftträdande har en person rätt till pension som avses i 13 § 1 mom. tidigast vid 63 års ålder och till förtida ålderspension tidigast vid 62 års ålder.

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 688

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om förhindrande av miljöförorening från fartyg**

Given i Helsingfors den 3 augusti 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen av den 28 juni 1993 om förhindrande av miljöförorening från fartyg (635/1993) 5 a kap. sådant det lyder i statsrådets förordning 292/2005, samt *fogas* till 1 §, sådan den lyder i förordning 1167/2003, nya 2 a-, 3 a- och 6—9 punkter som följer:

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

2 a) *passagerarfartyg* fartyg som tar fler än 12 passagerare och där med passagerare avses alla personer med undantag av befälhavaren, medlemmarna i besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, och barn som inte fyllt ett år,

3 a) *reguljär trafik* en serie överfarter av ett passagerarfartyg mellan två eller fler hamnar eller en serie resor från och till samma hamn utan anlöpande av mellanliggande hamnar, antingen enligt en offentliggjord tidtabell eller så reguljärt eller frekvent att de kan sägas motsvara en fast tidtabell,

6) *marina bränslen* alla petroleumbaserade flytande bränslen som används eller som är avsedda att användas ombord på ett fartyg, inbegripet de bränslen som anges i definitionen i standarden ISO 8217,

7) *marin dieselolja* alla marina bränslen vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för DMB- och DMC-typer i tabell I i standarden ISO 8217,

8) *utsläppande på marknaden* att var som helst inom områden som omfattas av Finlands jurisdiktion mot betalning eller gratis för tredjeman tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för förbränning ombord, dock inte att tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för export i ett fartygs lasttankar,

9) *reningsmetoder* ett godkänt avgasreningsystem eller annan teknisk metod.

5 a kap.

Förhindrande av luftförorening från fartyg

21 b §

Minskande av kväveoxidutsläpp

Ett fartygs dieselmotor med en uteffekt

som överstiger 130 kW skall uppfylla kraven i bilaga VI (FördrS 33/2005) till Marpol 73/78-konventionen. Kraven tillämpas dock inte på fartygs dieseldrivna nödmotorer, motorer installerade i livbåtar eller andra anordningar och annan utrustning som används endast i nödsituationer.

21 c §

Minskande av svaveloxidutsläpp

Svavelhalten i brännolja som används på fartyg får inte överskrida 4,5 viktprocent.

Brännolja som används på fartyg skall dessutom uppfylla kraven i bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen.

Då finska fartyg framförs i Östersjöområdet och på andra sådana kontrollområden för svaveloxidutsläpp som avses i bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen samt då utländska fartyg framförs på Östersjön på finskt vattenområde eller i Finlands ekonomiska zon

1) får svavelhalten i den brännolja som används på fartyg uppgå till högst 1,5 viktprocent, eller

2) skall på fartyg användas sådant avgasreningssystem, med hjälp av vilket fartygets svaveloxidutsläpp, medräknat svaveloxidutsläpp från både huvud- och hjälpmaskiner, är sammanlagt högst 6,0 g SO_x/kWh räknat i svaveldioxid (SO₂), eller

3) skall på fartyg användas något annat godkänt tekniskt system som kan påvisas minska svaveloxidutsläppen till 6,0 g SO_x/kWh eller en mindre mängd.

Då ett avgasreningssystem eller en annan teknisk metod används på ett fartyg som för finsk flagg, skall utsläppen från fartyget övervakas genom kontinuerliga mätningar.

21 d §

Svavelhalten i bränslen som används på passagerarfartyg i reguljär trafik till eller från gemenskapshamnar

Svavelhalten i bränslen som används på passagerarfartyg som under finsk flagg går i reguljär trafik till eller från gemenskapshamnar får uppgå till högst 1,5 viktprocent.

21 e §

Den maximala svavelhalten i marin dieselolja

Svavelhalten i marin dieselolja som släpps ut på marknaden i Finland får uppgå till högst 1,5 viktprocent.

21 f §

Undantag från kraven i fråga om svavelhalt

De krav som i 21 d och 21 e § anges i fråga om svavelhalten i bränslen tillämpas ändå inte på bränslen avsedda för forskning och testning eller på bränslen som används ombord på fartyg som använder godkänt avgasreningssystem eller någon annan godkänd teknisk metod i enlighet med 21 c § 3 mom. 2 eller 3 punkten och 4 mom. i denna förordning.

21 g §

Försök med nya reningsmetoder

Sjöfartsverket kan för högst 18 månader bevilja tillstånd att på ett fartyg göra försök med nya metoder som kan minska utsläppen. Tillstånd skall sökas minst sex månader innan försöken inleds.

Under försöken behöver fartyget inte använda de bränslen som anges i 21 c—21 f §, om följande villkor uppfylls:

1) avgasutsläppen från fartyget övervakas genom kontinuerlig mätning med manipulationssäker utrustning,

2) de avfall som orsakas av reningsmetoderna behandlas med adekvata metoder för hantering av avfall,

3) försökens inverkan på den marina miljön, särskilt på ekosystemen i skyddade hamnar och flodmynningar, utvärderas, och

4) de berörda fartygen uppnår utsläppsminskningar som åtminstone motsvarar de gränsvärden för svavel i bränsle som anges i 21 c § 3 mom. eller 21 d och 21 e §.

Resultaten av försöken skall lämnas till Sjöfartsverket inom tre månader efter det att försöken avslutats. Sjöfartsverket skall underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om resultaten och lägga fram dem offentligt inom sex månader efter det att försöken avslutats.

21 h §

Överlåtelsebevis för bränsle och prov över bränsle

Fartyg vars bruttodräktighet uttrycks genom minst talet 400 skall ha ett sådant överlåtelsebevis för bränsle, utfärdat av en bränsleleverantör, som överensstämmer med bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen. Av överlåtelsebeviset för bränsle skall framgå de uppgifter som ingår i bihang V till bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen. Överlåtelsebeviset skall åtföljas av ett prov över bränsle enligt bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen.

Överlåtelsebeviset för bränsle skall finnas ombord på fartyget på en plats som är lätt åtkomlig för inspektion. Det skall förvaras i tre år efter det att brännoljan har levererats ombord. Det prov över levererat bränsle som fogats till överlåtelsebeviset skall förvaras på fartyget tills brännoljan är huvudsakligen förbrukad, dock minst i 12 månader.

Sjöfartsverket skall senast den 30 juni varje år lämna Europeiska gemenskapernas kommission en rapport enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen.

21 i §

Avfallsförbränning på fartyg

Avfallsförbränningsugnar på fartyg skall uppfylla kraven i bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen.

Förbränning av följande ämnen är förbjuden i Finlands ekonomiska zon och på finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och ekonomiska zon:

- 1) rester och tillhörande förorenat förpackningsmaterial av last som nämns i bilagorna I, II och III till Marpol 73/78-konventionen,
- 2) polyklorinerade bifenyl (PCB),
- 3) i bilaga V till Marpol 73/78-konventionen definierat avfall som innehåller mera tungmetaller än enbart spår av dem och
- 4) oljeprodukter som innehåller halogenföreningar.

21 j §

Godkännande

I 21 b § avsedda dieselmotorer och i 21 c § 3 mom. 2 och 3 punkten avsedda anordningar och system skall på finska fartyg vara godkända enligt bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen av Sjöfartsverket eller av godkända klassificeringssällskap som bemyndigats av Sjöfartsverket samt på fartyg som för flagg tillhörande någon främmande stat godkända enligt bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen av administrationen i fartygets flaggstat.

I 21 e § avsedda avfallsförbränningsugnar skall på finska fartyg vara godkända enligt förordningen om marin utrustning (925/1998) och på fartyg som för flagg tillhörande någon annan medlemsstat i Europeiska unionen enligt rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning samt på fartyg som för flagg tillhörande någon annan främmande stat godkända av administrationen i fartygets flaggstat enligt bilaga VI till Marpol 73/78-konventionen.

21 k §

Bestämningsmetoder

Som referensmetod vid fastställandet av den högsta tillåtna svavelhalten i de marina bränslen som avses i denna förordning skall ISO-metod 8754 (1992) och PrEN ISO 14596 tillämpas. Om resultaten av dessa metoder skiljer sig från varandra skall PrEN ISO 14596 tillämpas.

21 l §

Redogörelse

Tillverkare, försäljare och importörer av bränslen skall årligen göra upp en redogörelse över mängderna av de i denna förordning avsedda bränslen som släppts ut på marknaden i Finland under föregående kalenderår och över bränslenas svavelhalt. Redogörelsen skall tillställas Sjöfartsverket senast den 1 mars året efter det år redogörelsen gäller.

Denna förordning träder i kraft den 11 augusti 2006.

Bestämmelserna i 21 c § 3 mom. i förordningen tillämpas på Nordsjön från och med den 11 augusti 2007.

Tillverkare, försäljare och importörer av bränslen skall första gången göra upp en redogörelse enligt 21 l § för kalenderåret 2006.

Helsingfors den 3 augusti 2006

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Regeringsråd Kaija Suvanto

Nr 689

Statsrådets förordning**om svavelhalten i tung brännolja, lätt brännolja och marin dieselbrännolja**

Given i Helsingfors den 3 augusti 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på användningen av tung brännolja och lätt brännolja i Finland och på användningen av dieselbrännolja på fartyg som för finsk flagg.

Denna förordning tillämpas inte på

1) bränsle som skall förädlas för eget bruk inom raffineringsindustrin,

2) bränsle som skall förädlas före slutlig förbränning,

3) bränsle avsett för forskning och testning,

4) bränsle som används i flygtrafiken,

5) dieselolja och motorbränsle som avses i statsrådets förordning om kvalitetskraven på motorbensin och dieselolja (1271/2000),

6) marina bränslen, med undantag av marin dieselbrännolja,

7) bränsle som används av försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg, om anskaffningen av bränslet inverkar menligt på fartygets operativa insatser,

8) all användning av bränsle på ett fartyg som krävs för ett fartygs säkerhet eller för att rädda människoliv till sjöss,

9) all användning av bränsle på ett fartyg som krävs på grund av skada på fartyget eller dess utrustning, under förutsättning att alla rimliga åtgärder vidtas efter det att skadan

uppstod för att förhindra eller minimera utsläpp och att åtgärder för att reparera skadan snarast möjligt vidtas, förutsatt att fartygets ägare eller befälhavare inte orsakade skadan uppsåtligen eller av vårdslöshet, eller

10) bränsle som används ombord på fartyg som använder ett godkänt reningssystem i enlighet med 21 c § i statsrådets förordning om förhindrande av miljöförorening från fartyg (635/1993, *fartygsavfallsförordningen*).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *lätt brännolja* sådana i första hand för uppvärmning använda, i lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994) avsedda och till position 2710 i tulltariffen hörande dieselbrännoljor och andra oljeprodukter, med undantag av marina bränslen, som ger minst 65 volymprocent destillat, inklusive förluster, vid 250 celsiusgrader och minst 85 volymprocent destillat, inklusive förluster, vid 350 celsiusgrader enligt den metod som fastställts av American Society for Testing and Materials i 1976 års upplaga av standarddefini-

tioner och specifikationer för petroleumprodukter och smörjmedel (*ASTM D 86-metoden*),

2) *tung brännolja* sådana andra i lagen om accis på flytande bränslen avsedda och till position 2710 i tulltariffen hörande av råolja tillverkade oljor och oljeprodukter avsedda för uppvärmning, med undantag av marina bränslen, som inte avses i 1 punkten, och som vid destillering enligt ASTM D 86-metoden ger mindre än 65 volymprocent destillat, inklusive förluster, när temperaturen höjs till 250 celsiusgrader eller för vilka genom denna metod volymprocent inte kan bestämmas vid 250 celsiusgrader,

3) *marin dieselbrännolja* alla marina bränslen vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för DMX- och DMA-typer i tabell I i standarden ISO 8217,

4) *försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg* ett fartyg som är försett med nationalitetsbeteckningar, som är under befäl av en av försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet på behörigt sätt utsedd officer vars namn är upptaget i en sakenlig rulla eller dess motsvarighet, och som är bemannat med en besättning underställd ett militärt disciplinärt system,

5) *fartyg i hamn* ett fartyg som på ett riktigt sätt är förtöjt eller ligger för ankar i en finsk hamn medan det lastar eller lossar eller endast ligger i hamn,

6) *fartyg på inre vattenvägar* ett fartyg som särskilt är avsett att användas på en inre vattenväg i enlighet med rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart, inbegripet alla fartyg som medför ett fartcertifikat för gemenskapens inre vattenvägar i enlighet med direktiv 82/714/EEG,

7) *utsläppande på marknaden* att var som helst inom områden som omfattas av Finlands jurisdiktion mot betalning eller gratis för tredjeman tillhandahålla bränslen eller göra dem tillgängliga för förbränning, dock inte att tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för export i ett fartygs lasttankar,

8) *förbränningsanläggning* en anläggning i vilken bränsle oxideras för att den frigjorda värmen skall kunna utnyttjas.

3 §

Svavelhalten i tung brännolja

Svavelhalten i tung brännolja som används i Finland får uppgå till högst 1,00 viktprocent.

Bestämmelsen i 1 mom. tillämpas dock inte på tung brännolja som används i

1) förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt på vilka statsrådets förordning om begränsning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt (1017/2002) tillämpas,

2) förbränningsanläggningar vars svaveldioxidutsläpp uppgår till högst 1 700 milligram per normalkubikmeter ($\text{mg}/\text{m}^3(\text{n})$) med ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent,

3) oljeraffinaderier, om de genomsnittliga svaveldioxidutsläppen per månad i raffinaderiets alla anläggningar, med undantag av förbränningsanläggningar vars bränsleeffekt är över 50 megawatt och för vilka tillstånd har beviljats före den 9 december 2002, oberoende av bränsletyp eller bränslekombination uppgår till högst 1 700 $\text{mg}/\text{m}^3(\text{n})$ med ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent.

4 §

Svavelhalten i lätt brännolja

Svavelhalten i lätt brännolja som används i Finland får uppgå till högst 0,10 viktprocent.

5 §

Svavelhalten i marin dieselbrännolja

Svavelhalten i marin dieselbrännolja som släpps ut på marknaden i Finland får uppgå till högst 0,1 viktprocent.

6 §

Svavelhalten i bränslen som används av fartyg på inre vattenvägar och i gemenskapshamnar

Svavelhalten i bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar får uppgå till högst 0,1 viktprocent.

Svavelhalten i bränsle som används av fartyg i hamn får uppgå till högst 0,1 viktprocent, under förutsättning att besättningen ges tillräcklig tid för att genomföra all nödvändig omkoppling mellan bränsletyper så snart som möjligt efter ankomsten till kaj och så sent som möjligt före avresan. Tidpunkten för omkoppling mellan bränsletyper skall föras in i fartygets loggbok.

De krav i 1 och 2 mom. som gäller svavelhalter tillämpas inte på

1) fartyg som enligt en offentliggjord tidtabell skall ligga vid kaj i mindre än två timmar,

2) fartyg avsedda för transport på inre vattenvägar som innehar certifikat som intygar att fartygen uppfyller kraven i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) jämte ändringar, när dessa fartyg är till sjöss,

3) fartyg som stänger av alla motorer och utnyttjar elnätet i land när de ligger vid kaj i hamn.

7 §

Miljöministeriets behörighet att bevilja undantag

Miljöministeriet kan med stöd av 17 § i miljöskyddslagen (86/2000) på ansökan bevilja undantag för viss tid från bestämmelserna om bränslets svavelhalt i 3–6 §, om ett undantag är nödvändigt på grund av en exceptionell och plötslig förändring i leveransen av råolja eller oljeprodukter, och det inte är möjligt för raffinaderierna att uppfylla kraven.

Ett undantag kan beviljas för högst sex månader, om Europeiska gemenskapernas kommission har tillåtit undantag med stöd av rådets direktiv 1999/32/EG om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 1993/12/EEG.

8 §

Bestämningsmetoder

Som referensmetod vid fastställandet av den högsta tillåtna svavelhalten i de bränslen som avses i denna förordning skall för tung

brännolja och marin dieselbrännolja tillämpas standarderna ISO-metod 8754 (1992 eller senare) och PrEN ISO 14596, och för lätt brännolja standarderna PrEN ISO 24260 (1987), ISO-metod 8754 (1992 eller senare) och PrEN ISO 14596. Om resultaten av dessa metoder skiljer sig från varandra skall PrEN ISO-metod 14596 tillämpas.

Den statistiska tolkningen av fastställandet av svavelhalten för lätt brännolja skall utföras enligt ISO-standard 4259 (1992).

9 §

Tillsyn

Tillverkare och importörer av tung brännolja och lätt brännolja skall årligen göra upp en redogörelse över mängderna av de i denna förordning avsedda flytande bränslen som släppts ut på marknaden i Finland under föregående kalenderår och över bränslenas svavelhalt.

Den som idkar verksamhet som kräver miljötillstånd skall till den regionala miljöcentralen anmäla den årliga mängden använd tung brännolja och dess svavelhalt. Uppgifterna skall lämnas senast den 1 mars, om inte något annat anges i miljötillståndet för verksamheten.

Tillverkare, försäljare och importörer av marina dieselbrännoljor skall årligen göra upp en redogörelse över mängderna av de i denna förordning avsedda dieselbrännoljor som släppts ut på marknaden i Finland under föregående kalenderår och över oljornas svavelhalt. Redogörelsen skall årligen tillställas miljöministeriet och Sjöfartsverket senast den 1 mars.

Tullverket övervakar iakttagandet av denna förordning genom att ta en representativ mängd prover i de lager och distributionsstationer där dessa bränslen uppbevaras, genom att analysera dessa prover och genom att rapportera om resultaten till miljöministeriet.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 11 augusti 2006. Bestämmelsen i 6 § 2 mom.

tillämpas från och med den 1 januari 2010. Tillverkare, försäljare och importörer av marina bränslen skall första gången göra upp en redogörelse enligt 9 § för år 2006.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 24 augusti 2000 om svavelhalten i tung brännolja och lätt brännolja (766/2000) jämte ändringar.

Helsingfors den 3 augusti 2006

Minister *Ulla-Maj Widenroos*

Regeringsråd *Satu Nurmi*

Nr 690

Handels- och industriministeriets förordning om saluföring av matpotatis

Given i Helsingfors den 28 juni 2006

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § i livsmedelslagen (23/2006) av den 13 januari 2006:

1 §

Förordningens tillämpningsområde

Förordningen tillämpas på saluföring av rå och oskalad matpotatis som används som livsmedel.

Förordningen tillämpas inte på saluföring avsedd för industriellt bruk eller saluföring som sker direkt till konsumenten på produktionsplatsen.

Kraven i denna förordning tillämpas inte på sådan matpotatis som saluförts lagligt i en annan av Europeiska unionens medlemsstater eller i Turkiet eller i en EFTA-stat som är part i ETA-avtalet.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

Matpotatis potatis som används som livsmedel;

Tidig potatis ännu inte utvuxen matpotatis med tunt skal, som säljs som specialprodukt, vars skal kan gnuggas lös och som levereras till försäljning utan föregående lagring;

Knölstorlek den i millimeter uttryckta längden av sidorna av den kvadratiska öppning i ett såll som används vid sortering av matpotatis enligt dess storlek;

Sorteringsstorlek den i millimeter uttryckta skillnaden mellan den största och den minsta sållstorlek som används vid sortering av matpotatis enligt dess storlek;

Oduglig matpotatis som är:

- 1) köldskadad;
- 2) så grönaktig att grönaktigheten inte försvinner vid vanlig skalning; eller
- 3) angripen av våt- eller torröta förorsakad av svamp eller bakterier.

Matpotatis anses vara *behäftad med fel* om:

- 1) den är ihålig, skrumpen, mycket missbildad, skorvig eller som har skador på fruktköttet eller sprickor, förutsatt att dessa skavanker inte försvinner vid vanlig skalning; eller

- 2) det har vuxit fram mer än 5 millimeter långa groddar från den.

Med ett *matpotatisparti* avses samma aktörs matpotatis av samma variant och knölstorlek som marknadsberetts samma dag.

3 §

Kvalitetskrav på matpotatis

Matpotatisarna skall vara friska, hela och fasta. Matpotatis får inte ha främmande lukt eller smak. Ett matpotatisparti skall uppfylla åtminstone de krav som ställs på potatis av II klass.

I potatisparti av I klass får ingå högst 2 viktprocent potatisar som är kvalitativt odugliga samt sammanlagt högst 6 viktprocent potatisar som är kvalitativt odugliga och potatisar som är behäftade med kvalitetsfel.

I potatisparti av II klass får ingå högst 4 viktprocent potatisar som är kvalitativt odugliga samt sammanlagt högst 10 viktprocent potatisar som är kvalitativt odugliga och potatisar som är behäftade med kvalitetsfel.

I ett matpotatisparti får ingå högst 1 viktprocent mull, stenar och andra orenheter. Detta tillämpas inte på tidig potatis som säljs oförpackad.

4 §

Matpotatisorter

Såsom matpotatis får säljas endast potatisorter som är avsedda som matpotatis.

I ett matpotatisparti får endast ingå en sort.

I ett matpotatisparti av I klass får ingå högst 2 viktprocent och i ett matpotatisparti av II klass högst 5 viktprocent potatis av annan än den angivna sorten.

5 §

Matpotatisens storlek

Matpotatisens minsta knölstorlek är 30 millimeter. För potatis som säljs som specialprodukt kan dock användas mindre knölstorlek.

Skillnaden mellan största och minsta knölen får vara högst 20 millimeter för matpotatisparti av I klass.

Helsingfors den 28 juni 2006

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

6 §

Påskrifterna på förpackningar med matpotatis

I fråga om påskrifterna på förpackningar till matpotatis och andra uppgifter som skall ges i samband med försäljning skall vad som stadgas i förordningen om förpackningspåskrifter för livsmedel (1084/2004) iakttas.

På förpackningen skall markeras kvalitetsklass och sort. På förpackad matpotatis skall dessutom alltid meddelas sorteringsstorlek, förpackningsdatum och förvaringsanvisningar eller minsta hållbarhetstid.

Det får högst finnas 10 viktprocent matpotatis som är större eller mindre än den uppgivna sorteringsstorleken.

7 §

Försäljning av tidig potatis

Försäljning av på kalljord odlad inhemsk tidig potatis under benämningen tidig potatis är under respektive skördeperiod tillåten till utgången av september månad och i växthus odlad året runt, om potatisens egenskaper och kvalitet uppfyller de i denna förordning stadgade kraven på tidig potatis.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2006.

Genom denna förordning upphävs Förordningen om matpotatis (356/1984) av den 4 maj 1984.

Överinspektör Anna Lemström

Nr 691

Utrikesministeriets meddelande

om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelser av rådets förordning om restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland

Givet i Helsingfors den 27 juli 2006

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 a § 2 mom. i lagen om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta Nationerna och Europeiska unionen (659/1967) att straff för överträdelser av följande förordning om Vitryssland bestäms i 46 kap. 1—3 § i strafflagen: rådets förordning (EG) nr 765/2006 om

restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland; EUT nr L 134, 20.5.2006, s. 1. Om förverkandepåföljder bestäms i 10 kap. i strafflagen.

Rådets förordning trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning.

Helsingfors den 27 juli 2006

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Tf. lagstiftningssekreterare Juha Rainne

Nr 692

Utrikesministeriets meddelande

om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelser av rådets förordning om förlängning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar och om upphävande av förordning (EG) nr 798/2004

Givet i Helsingfors den 27 juli 2006

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 a § 2 mom. i lagen om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta Nationerna och Europeiska unionen (659/1967) att straff för överträdelser av följande förordning om Burma/Myanmar bestäms i 46 kap. 1—3 § i strafflagen: rådets förordning (EG) nr

817/2006 om förlängning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar och om upphävande av förordning (EG) nr 798/2004; EUT nr L 148, 2.6.2006, s. 1. Om förverkandepåföljder bestäms i 10 kap. i strafflagen.

Rådets förordning trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning.

Helsingfors den 27 juli 2006

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Tf. lagstiftningssekreterare Juha Rainne

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 687—692, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2006

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663